

Det må stå for hr. Holger K. Niensens egen regning.

Jeg synes, at jeg har beskrevet tingene reelt og korrekt. Jeg har kritiseret, at hr. Sharon tog den tur, skønt han altså havde anmeldt det til pågældende myndighed på stedet og fået det godkendt. Det kan da ikke være lige så slemt som at løslade fængslede terrorister, der har begået og nu på ny begår de allerværste voldshandlinger. Hr. Sharon krummede altså ikke en lillefinger-negl på nogen, da han gik op på Tempelbjerget.

Så taler hr. Keld Albrechtsen om den internationale forfærdelse, som skuddene på Fælledvej medførte: Den har jeg altså ikke lagt mærke til. Jo, der er da nok nogle uden for Danmarks grænser, der har været forfærdede, men at det skulle være en international forfærdelse, det har jeg altså ikke hørt noget om før nu, og det tror jeg simpelt hen ikke. Vi selv har jo for øvrigt undersøgt disse begivenheder i tre ganske store og nogenlunde kvalificerede og meget langvarige undersøgelser, og vi er ikke kommet til noget resultat af det endnu. Så jeg kan slet ikke se nogen mening i at sige det dér.

Så vil jeg sige til hr. Keld Albrechtsen: At børn på 8 og 9 og 10 år af egen drift går ud og demonstrerer, det tror hr. Keld Albrechtsen vel ikke selv på?

Men når de er blevet drevet til det og oplært til det som 7-10-årige – en tidligere ordfører var inde på, at man jo belærer dem om, at det for dem gælder om at blive af med livet hurtigst muligt, for så kommer de på ekspresbillet til Paradis – så bliver de selvfølgelig ved med det, når de er 15 og 17 år, det er da helt klart.

Så er der spørgsmålet om bosættelserne: Jeg er ikke i stand til over én bank at tage klart afstand fra dem alle sammen. Der kan jo bo mange slags mennesker alle steder. Men nogle af dem har været at kritisere.

Jeg tager ikke afstand fra dem alle sammen, men tingene er altså ikke så enkle og entydige og klare, som de to talere, der har været inde på det – det var hr. Holger K. Nielsen og hr. Søren Søndergaard – udlægger det.

Det skal altså huskes, at Israel gennem 45 år har været omringet af fjender, som for enhver pris ville kaste landet ud i havet, og som erklærede at ville gøre det, og som forsøgte på at gøre det gang på gang. Det er altså en anden situation.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Men så må jeg for hr. Melchior beskrive situationen lidt nærmere, som vi jo så den i Hebron, hvor nogle grupper fra Israel havde tiltusket sig et par ejendomme midt i en rent palæstinensisk by. Ikke med det formål at bo i dem, men alene med det formål at provokere til konflikt.

Det er jo det, disse politiske bosættelsesaktivister gør. De franarrer en eller anden palæstinenser ejendommen, og så rekrutterer de nogle mennesker til at tage derud og sidde i ejendommen for at provokere den palæstinensiske befolkning.

Forældrene taler selvfølgelig om det, og det hører jo også de unge mennesker på. Forældrene er faktisk ret vrede over den provokation, og det kan hr. Arne Melchior vel godt forstå. Så er det altså sådan, at de unge mennesker – nu tør jeg ikke sige, om de kun er 8 år gamle, jeg tror nu, at de er lidt ældre – bliver rasende.

De ser jo fortsat, hvad der foregår, og de har intet håb om, at det nogen sinde bliver anderledes. De israelske soldater står der med deres maskinpistoler på et sted, hvor de intet har at gøre. Det må hr. Melchior da kunne sætte sig ind i.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

De bemærkninger, der kom fra hr. Arne Melchior omkring bosættelsespolitikken, gør mig sådan lidt forvirret, det må jeg sige.

Når man ser det udkast til vedtagelse, som hr. Melchior har været medforslagsstiller til, så står der i fjerde pind følgende: »klart at tage afstand fra en stadig etablering af jødiske bosættelser i de besatte områder, der er i direkte strid med den fjerde Genève-konvention.«

Det opfatter jeg da som en tilkendegivelse af, at man er imod den israelske bosættelsespolitik. Hvis jeg tager fejl af det, vil jeg godt have det forklaret af andre. Det være sig den socialdemokratiske ordfører eller andre, som er medforslagsstillere til det her.

Er det kun nye bosættelser, man er imod, eller er det ikke også de etablerede bosættelser, som man vender sig imod i denne her vedtagelse? Det synes jeg, at hr. Melchiors bemærkninger nødvendiggør en nærmere forklaring på.